

Arrest

nr. 176 869 van 25 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CAES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 16 augustus 2015 België is binnengekomen samen met haar echtgenoot S.A.K.A.-T. (RvV X), diende op 17 augustus 2015 een asielaanvraag in. Op 6 augustus 2015 werden verzoeksters vingerafdrukken genomen in Griekenland. Op 12 oktober 2015 werd verzoeksters dochter N.D. geboren te Halle.

1.2. Op 19 mei 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 19 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 17/08/2015

Overdracht CGVS: 11/01/2016

U werd op 28 april 2016, van 14.00 tot 16.37 uur, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Bijou Kasongo Kabanga Dhayer loco Miet Caes, was het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische etnie te zijn en een sjiitische moslima te zijn. U werd in 1996 geboren in Bagdad. U woonde heel uw leven in Sadr City. U studeerde in 2014 af van de middelbare school. Op 05 september 2014 trad u religieus in het huwelijk met S. A. K. A. T., een soennitische moslim die u had leren kennen in het medisch centrum waar hij als tandarts werkte. Na het huwelijk trok uw man bij uw familie in Sadr City in. In oktober 2014 begon hij een eigen tandartspraktijk gelegen tegenover het medisch centrum waar hij werkte. Hij bleef ook werken in het medisch centrum.

Op 27 mei 2015 trof uw man een dreigbrief aan in zijn praktijk. In deze brief stond: "Verlaat je praktijk of je gaat sterven". Er zat ook een kogel in de enveloppe. Op donderdag 28 mei 2015 ging uw man uit angst niet werken in zijn praktijk of in het medisch centrum. Op vrijdag 29 mei 2015 kreeg uw man telefoon van de buurman van uw praktijk die vertelde dat er drie gemaskerde en gewapende mannen zijn praktijk hadden vernield. De daders reden in een pick-up wagen met blauwe nummerplaat. Uw man is meteen naar zijn praktijk gegaan om de schade te gaan bekijken. Uw man vond een tweede dreigbrief waarin stond: "Dit is uw laatste waarschuwing. Je moet de praktijk verlaten". Uw man besloot niet meer in zijn praktijk te werken en in Karch werk te zoeken. Zaterdag 30 mei 2015 bleef uw man binnen uit angst.

Zondag 31 mei 2015 werd uw man opgebeld door uw vader om op zijn werk in de Sadounstraat een medicijn voor uw moeder te gaan halen. Onderweg naar uw vader merkte uw man dat u gevolgd werd door een pickup wagen. Deze wegen botste tegen hem, waardoor zijn wagen roteerde. Hij stapte uit en liep weg. Hij liep een onbekend huis binnen en vroeg aan de bewoner om bij hem te schuilen. Hij heeft daar een taxi gebeld en is naar huis vertrokken. Toen hij thuis kwam heeft hij aan u meegedeeld dat hij uit Irak wou vertrekken.

Op 03 juni 2015 vertrok u legaal vanuit Bagdad naar Ankara. Uw man vertrok via Dohuk illegaal uit Irak. U ontmoette elkaar in Ankara op 04 juni 2015. Op 29 juni 2015 bent u daar officieel met hem gehuwd. U vertrok samen met uw man uit Turkije op 06 augustus 2015. U kwam aan in België op 16 augustus 2015 en vroeg de dag nadien asiel aan. Op 12 oktober 2015 werd uw dochter Nathalie geboren in Halle, België.

U vreest de dood bij terugkeer naar Irak.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: identiteitskaart op uw naam (origineel), afgifte op 03 juli 2006 in Al Adamiyah, nationaliteitsbewijs op uw naam (origineel), afgifte op 15 juli 1998 in Bagdad, lidkaart van de Iraqi Dental Association (origineel), afgifte op 12 september 2013, aanbevelingsbrief van de Iraqi Dental Association (origineel), afgifte op 12 september 2013, diploma van het College of Dentistry van de Universiteit Bagdad (origineel), afgifte op 28 juni 2009, kieskaart op uw naam (origineel), kieskaart op de naam van uw vrouw (origineel), identiteitskaart op naam van uw vrouw (origineel), afgifte op 24 maart 2014 te Sadr City, nationaliteitsbewijs op naam van uw vrouw (origineel), afgifte op 24 maart 2014 te Rusafa, trouwboekje (origineel), afgifte op 29 juni 2015 in Turkije, en een brief van appreciatie van het Medisch centrum nr. 8 in Sadr City (origineel), Dienst gezondheid, Ministerie van Volksgezondheid, afgifte op 18 maart 2014.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven als diegene aangehaald door uw echtgenoot, A. S. A. K. (...), baseert. Aangezien inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De redenen daarvoor zijn dat de door u ingeroepen feiten niet geloofwaardig worden bevonden en dat de algemene situatie in Bagdad op zich geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt.

De geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die aan de basis van uw vrees zouden liggen wordt om te beginnen sterk ondermijnd doordat uit uw facebookposts blijkt dat u Irak reeds verlaten had in de periode waarin deze feiten zouden hebben plaatsgevonden.

U verklaart immers dat u Irak verliet op 03 juni 2015 naar aanleiding van bedreigingen tussen 27 mei 2015 en 31 mei 2015. Uit twee berichten gepost op 18 november 2014 vanuit Turkije vanaf uw facebook-account "Sadeer A Khalil" naar "UNHCR Malaysia" en "Iraq.Malaysia" blijkt echter dat u reeds in het najaar van 2014 niet meer in Irak was. In deze berichten geeft u aan dat u asiel hebt aangevraagd in Turkije en naar Maleisië wenst te vertrekken. U erkent zelf dat het om uw facebook-account gaat (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid tussen deze posts en uw verklaringen, zegt u dat dat [de post naar UNHCR Malaysia] niet van u is en dat u niet weet wie dat heeft gedaan (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). U denkt dat iemand misschien uw account heeft gehackt (gehoorverslag (verzoeker), p. 26). U zegt zelf dat u geen andere verklaringen hebt en dat u de facebook ook niet snapt (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). Uw vrouw verklaart ook "misschien heeft iemand zijn account gehackt, of misschien heeft hij haters" en "de foto is wel van mijn man maar hij heeft dat niet gepost" (gehoorverslag (echtgenote), p. 11). Het louter ontkennen dat u deze facebookposts hebt geschreven doet geen afbreuk aan de tegenstrijdigheid. Dat iemand uw account zou hebben gehackt is ook geen plausible verklaring. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat iemand uw account zou hacken en zich eind 2014, dus voor uw vertrek uit Irak, als u zou voordoen met betrekking tot een poging om asiel aan te vragen in Maleisië. Een eventuele hacker zou hier geen enkel belang bij hebben. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheid, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de bedreigingen die u zou hebben ontvangen in Bagdad in mei 2015. Bovendien tasten ze uw algemene geloofwaardigheid zwaar aan.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat u op de dag van het gehoor uw facebookaccount hebt afgesloten. Vlak voor het gehoor was uw facebookaccount nog actief, en tijdens het gehoor werd u dan ook een open browser getoond met uw facebook-account. Tijdens het gehoor (na de pauze en nog vóór u geconfronteerd bent met de posts die uw verklaringen tegenspreken) bleek uw facebookaccount echter plots gesloten te zijn. Op het moment dat uw facebookaccount aan u werd getoond, verklaart u zelf dat het niet kan dat er toegang is tot uw facebook-account, aangezien u deze gesloten hebt (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). De enige verklaring hiervoor is dat deze account is afgesloten op de ochtend van het gehoor zelf. Het lijkt erop dat u met het afsluiten van uw facebook-account op de dag van het gehoor doelbewust bepaalde zaken hebt proberen te verbergen van de Belgische asielinstanties.

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over uw paspoort. U verklaart eerst dat u illegaal naar Turkije bent gereisd, omdat uw paspoort reeds vervallen was (gehoorverslag (verzoeker), p. 14). Nadien, geconfronteerd met het feit dat u volgens uw facebookposts al in november 2014 in Turkije zat, verklaart u "spijtig dat ik mijn paspoort niet bij had, anders zou ik de stempels laten zien, dan kunt u weten wanneer ik Turkije bezocht" (gehoorverslag (verzoeker), p. 22). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat u het vervallen paspoort mee genomen had voor de registratie van uw huwelijk, dat het gaat om stempels van andere landen, en dat u nog nooit eerder in Turkije was geweest (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). Deze verklaringen doen geen afbreuk aan de voornoemde tegenstrijdigheid. Zij verklaren helemaal niet waarom u spreekt van een paspoort dat zou bewijzen wanneer u in Turkije was. Deze tegenstrijdigheid met betrekking tot uw paspoort ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid verder.

Hoewel de ongeloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten uit het voorgaande al voldoende blijkt, kan er nog op worden gewezen dat uw verklaringen betreffende deze feiten en hun context op zich evenmin aannemelijk zijn.

Hoewel u tal van documenten neerlegt betreffende uw identiteit, studies en beroep legt u geen enkel document neer dat de aangehaalde vervolgingsfeiten kan staven.

U legt geen enkel document neer dat het bestaan van uw eigen tandartspraktijk in Sadr City staakt. Nochtans is net deze praktijk een centraal element in uw asielrelaas. U legt wel een document neer dat bevestigt dat uw werkzaam was in het medisch centrum nr. 8 in Sadr City, uw tandartsdiploma, een badge van de Iraqi Dental Organisation en een aanbevelingsbrief van de Iraqi Dental Association. Het feit dat u tandarts bent en werkzaam was in Sadr City wordt echter niet in twijfel getrokken. Gezien u talloze documenten met betrekking tot uw beroep als tandarts hebt kunnen neerleggen is het vreemd dat u geen enkel document met betrekking tot uw eigen praktijk neerlegt. U verklaart hier geen documenten meer van te bezitten (gehoorverslag (verzoeker), p. 24), maar hebt hier geen goede verklaring voor. Ten eerste is het weinig plausibel dat er geen documenten meer van een eigen praktijk zouden bestaan, aangezien er voor het openen van een eigen tandartspraktijk toch wel serieuze stappen moeten ondernomen worden. U verklaart bovendien nog in zeer regelmatig contact te zijn met uw ouders en uw schoonfamilie (gehoorverslag (verzoeker), p. 10), die indien er documenten waren deze gemakkelijk naar u zouden kunnen opsturen. U verklaart bijvoorbeeld zelf dat ze een kopie

van de woonstkaart zouden kunnen opsturen via Viber (gehoorverslag (verzoeker), p. 25). U slaagt er dus niet in uw verklaringen over het bezitten van uw eigen tandartspraktijk aannemelijk te maken op basis van documenten, terwijl in uw situatie redelijkerwijs kan verwacht worden dat u toch aan enige documentatie met betrekking tot de praktijk zou kunnen geraken.

Bovendien legt u met betrekking tot de documenten van uw tandartspraktijk tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaart u, geconfronteerd met het feit dat het raar is dat u vlak na de vernieling naar de praktijk bent gaan kijken, dat daar "geld en andere belangrijke spullen" lagen. Nadien verklaart u dat u niets hebt meegenomen uit de praktijk. U zegt wel dat daar een afsprakenboekje en uw certificaat van de orde der tandartsen lag. Gevraagd naar de reden waarom u deze documenten niet hebt meegenomen, verklaart u dat het certificaat al gescheurd was (gehoorverslag (verzoeker), p. 18) en met betrekking tot het afsprakenboekje zag u geen reden om het mee te nemen (gehoorverslag (verzoeker), p. 26). Het is niet logisch dat het risico zou nemen om naar de praktijk te gaan, vlak nadat deze vernield is en u de dag voordien al uit angst het huis niet had verlaten (gehoorverslag (verzoeker), p. 17), omdat er belangrijke zaken liggen, maar dat u dan uiteindelijk niets zou meenemen. U heeft dus geen goede verklaring waarom u geen enkel stuk heeft gerecupereerd uit uw praktijk. Bovendien is het niet aannemelijk dat er geen enkel ander document in de praktijk aanwezig was behalve het certificaat en het afsprakenboekje.

U verklaart de twee dreigbrieven die u hebt ontvangen te hebben verloren (gehoorverslag (verzoeker), p. 15 en p. 18). Gevraagd naar hoe u de eerste dreigbrief hebt verloren blijft u vrij vaag; u verklaart dat u deze naar huis hebt meegenomen en dan niet meer gevonden, en dat waarschijnlijk iemand deze heeft weggegooid tijdens het schoonmaken (gehoorverslag (verzoeker), p. 15). Over de tweede dreigbrief verklaart u dat u deze op dezelfde manier bent verloren (gehoorverslag (verzoeker), p. 18). Het is echter weinig plausibel dat op zeer korte tijd u tweemaal een dreigbrief thuis ergens zou misplaatsen en dat iemand anders deze achteloos zou weggooien. Uw verklaringen over het niet meer bezitten van deze dreigbrieven zijn dus niet geloofwaardig en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen die u zou hebben ontvangen verder.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat het geheel van uw verklaringen met betrekking tot de vervolging die u hebt ondergaan dermate onwaarschijnlijk is dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Ten eerste geeft u geen concrete reden waarom uw bedreigers van u verlangen dat u de praktijk zou sluiten. U geeft aan dat u omwille van het feit dat ze een blauwe nummerplaat hadden vermoed dat ze van de overheid zijn (gehoorverslag (verzoeker), p. 15, 16, 17) en dat de reden waarom u gevisieerd bent waarschijnlijk is dat u een grote mond hebt en regelmatig zei dat de regering corrupt was (gehoorverslag (verzoeker), p. 15). Uw vrouw verklaart ook dat uw probleem was dat u een grote mond had en uw mening uitte (gehoorverslag (echtgenote), p. 5). Deze uitleg is vaag en verklaart niet waarom ze van u zouden eisen dat u uw praktijk sluit, en zelfs wanneer u dat effectief doet, uw praktijk zouden vernielen én een aanslag op uw leven zouden plegen. U geeft ook geen concrete aanleiding waarom de bedreigingen zijn begonnen en zo snel zijn geëscaleerd. U haalt geen enkel probleem aan dat u vóór 27 mei 2015 zou hebben ondervonden. Het geheel aan vervolgingsfeiten mist dus coherentie en plausibiliteit waardoor de geloofwaardigheid ervan nog verder wordt verlaagd.

Bovendien is de opeenvolging van feiten weinig logisch. U krijgt op 27 mei 2015 een dreigbrief waarin men u vraagt uw praktijk te sluiten, op 28 mei 2015 besluit u uw praktijk te sluiten en u gaat niet meer werken (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Toch wordt uw praktijk op 29 mei 2015 vernield en krijgt u weer een dreigbrief waarin men zegt dat het een laatste waarschuwing is. Op 30 mei 2015 gaat u weer niet werken (gehoorverslag (verzoeker), p. 13, 27, gehoorverslag (echtgenote), p. 13). Toch wordt u de dag nadien op agressieve wijze aangereden door onbekenden en vreest u voor uw leven (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Het hoofddoel van uw bedreigers was dat u uw praktijk zou sluiten. Het is dan ook erg vreemd dat wanneer u dit doet, toch nogmaals bedreigd wordt, u dan nog steeds de eisen van de bedreigers inwilligt, en dat er dan toch nog een aanslag op uw leven zou gebeuren. U had immers reeds van in het begin de eisen van uw bedreigers ingewilligd, en toch bleven zij op een zeer korte periode u op steeds agressievere wijze belagen. Er is geen enkele reden waarom uw vervolgers zouden proberen u fysiek kwaad te doen, wanneer u reeds uw praktijk hebt verlaten. Deze opeenvolging van feiten bezit geen inherente logica en is daardoor niet aannemelijk.

Daarenboven uw verklaringen over de afzonderlijke vervolgingsfeiten dermate tegenstrijdig en onwaarschijnlijk dat er ook individueel geen geloof kan worden gehecht.

Zo verklaart u meteen naar de praktijk te zijn gegaan nadat uw van uw buurman had gehoord dat deze vernield was (gehoorverslag (verzoeker), p. 17, gehoorverslag (echtgenote), p. 12). Dit is vreemd aangezien u verklaart de dag voordien geen voet buiten het huis te hebben gezet uit angst (gehoorverslag (verzoeker), p. 16, gehoorverslag (echtgenote), p. 12). Het is weinig plausibel dat u, indien u zo angstig was, u toch gewoon naar uw praktijk zou gaan vlak nadat uw belagers zijn vertrokken. Geconfronteerd met deze incoherentie stelt u dat u de apparatuur wou zien en dat er geld

en andere belangrijke spullen lagen (gehoorverslag (verzoeker), p. 17). Zoals eerder vermeld, is het erg vreemd dat u als dat uw motief was, u dan uiteindelijk niets hebt meegenomen uit de kliniek. Uw vrouw verklaart dat u wou zien wat met er met uw praktijk gebeurd was (gehoorverslag (echtgenote), p.12). Dit verklaart echter ook niet waarom u de dag na het ontvangen van een dreigbrief te bang was om buiten te komen, en de dag nadien, toen er ergere feiten gebeurd waren, wel meteen naar de praktijk ging. Bijgevolg zijn deze verklaringen niet afdoende om deze onlogische opvolging van feiten te verklaren en tasten ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vernieling van de kliniek aan. Het is ook erg vreemd dat u de achtervolging op 31 mei 2015 niet hebt vermeld in de vragenlijst van het CGVS op 25 november 2015. U verklaart in het begin van het gehoor wel dat het eerste interview goed was verlopen en dat u de hoofdpunten hebt verteld (gehoorverslag (verzoeker), p. 2). Nochtans verklaart u zelf dat de achtervolging, die u toen niet hebt aangehaald, de concrete aanleiding was voor uw vertrek uit Irak (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Geconfronteerd met het feit dat u dit essentieel feit niet hebt verteld tijdens uw eerste interview, verklaart u dat de interviewer u niet liet uitspreken (gehoorverslag (verzoeker), p. 19). Deze uitleg strookt niet met uw eerdere verklaring dat u de hoofdpunten toen wel had kunnen vertellen. Deze tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de achtervolging. Eerst verklaart u dat uw belagers tegen u botsten, dat uw auto roteerde en dat u verder gereden bent. Nadien hebt u hard geremd en bent u uit de auto gesprongen (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Later in het gehoor verklaart u dat u vlak na de botsing en het roteren van uw wagen bent uitgestapt en weggelopen. U zegt "ik hoorde de auto remmen tijdens de rotatie, op dat moment stapte ik uit en liep ik weg" (gehoorverslag (verzoeker), p. 20-21). Plots laat u het deel weg waarin u verder reed na de rotatie van uw auto en hard remde. U legt dus met betrekking tot het moment dat u bent weggelopen opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien is het niet logisch dat u uit uw wagen zou springen en weglopen terwijl u belaagd wordt door mannen in een auto die net op u gebotst is. Deze mannen bevonden zich niet veraf en u was te voet veel kwetsbaarder dan in de wagen. Geconfronteerd met het feit dat het onwaarschijnlijk is dat u dit zou doen verklaart u dat dit waar is en dat u dit zichzelf ook verwijt, maar dat u te bang was (gehoorverslag (verzoeker), p. 20). Deze uitleg is niet afdoende om deze weinig plausibele gang van zaken te verklaren.

Ook verklaart u eerst dat u niet kon bepalen hoeveel mannen er in de wagen zaten die u achtervolgde (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Nadien zegt u dat het drie mannen waren. U corrigeert zichzelf nadien wel, en zegt dat u het eigenlijk niet goed kon zien (gehoorverslag (verzoeker), p. 20). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u het echt niet kon bepalen (gehoorverslag (verzoeker), p. 20). Deze uitleg is niet afdoende om te verklaren waarom u plots over drie mannen sprak.

Met betrekking tot de achtervolging is het daarenboven weinig aannemelijk dat u op zondag het huis verliet om een medicijn voor uw schoonmoeder te gaan halen. Ten eerste verklaren u en uw vrouw dat u op zaterdag te bang was om het huis te verlaten (gehoorverslag (verzoeker), p. 27, gehoorverslag (echtgenote), p.13). Het is bijgevolg vreemd dat u op zondag dan toch het huis zou verlaten. U verklaart in verband hiermee dat uw schoonmoeder het medicijn nodig had omdat ze op zaterdag, of enkele dagen vóór die zondag 31 mei 2015, geopereerd was en anders in septische shock kon gaan (gehoorverslag (verzoeker), p. 27). Uw vrouw verklaart echter dat uw schoonmoeder op de dag zelf was geopereerd, met name die zondag zelf (gehoorverslag (echtgenote), p. 14). Met betrekking tot evenementen op de dag van de aanleiding voor uw vertrek uit Irak zijn de verklaringen van u en uw vrouw dus tegenstrijdig. Bovenstaande tegenstrijdigheden met betrekking tot de dag van de achtervolging en de achtervolging ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Aangezien uit uw facebookposts blijkt dat u niet in Irak aanwezig was op het moment van de aangehaalde vervolgingsfeiten, uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd wordt door het afsluiten van uw facebook-account op de dag van het gehoor en uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw paspoort, u geen enkel document neerlegt dat uw verklaringen omtrent de aangehaalde vervolgingsfeiten staft, en uw verklaringen met betrekking tot de ondergane vervolging zeer onwaarschijnlijk zijn, kan er geen geloof worden gehecht aan deze vervolgingsfeiten. Deze feiten kunnen bijgevolg geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten (nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, kieskaart en trouwboekje van u en uw vrouw) wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Ze bevatten immers informatie die niet in twijfel wordt getrokken maar die de aangehaalde feiten niet ondersteunt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn

om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"- campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555

km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is de echtgenote van S.A.K.A.-T., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 190 270. Verzoekster beroept zich in het kader van onderhavige beroepsprocedure integraal op dezelfde feiten, middelen en argumenten als deze die door haar echtgenoot werden aangevoerd.

Ten aanzien van haar echtgenoot werd bij arrest nr. 176 868 van 25 oktober 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geoordeeld als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert volgende middelen aan:

"1. Weigering vluchtelingenstatuut

a. Geschonden bepalingen

24. Door hem de vluchtelingenstatus te weigeren, is Verzoeker van mening dat het CGVS artikel 48/3 Vreemdelingenwet, artikel 1 A van het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, artikel 62 Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en de artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna 'EVRM') geschonden heeft.

25. Artikel 48/3 Vreemdelingenwet dat het Internationaal Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen in Belgisch recht omzet, bepaalt dat de vluchtelingenstatus toegekend wordt aan wie voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van dit Verdrag.

26. Conform artikel 1 A van het Internationaal Verdrag van Genève is een "vluchteling" diegene "die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen".

27. Artikel 62 Vreemdelingenwet bepaalt dat alle administratieve beslissingen met redenen omkleed dienen te zijn.

Vervolgens leggen ook de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 het CGVS een formele motiveringsplicht op.

De motivering van het CGVS moet Verzoeker toelaten de redenen te begrijpen, zowel in feite als in rechte, van de beslissing die jegens hem wordt genomen. De motieven van de beslissing moeten voldoende draagkrachtig zijn. Ze moeten steun vinden in het administratief dossier van Verzoeker. Indien de motieven geen steun vinden op eigen bewijs, dan is er geen voldoende motivering. De verklaringen van Verzoeker kunnen niet afgewezen worden op basis van een louter subjectieve appreciatie door het CGVS.

Een studie van UNHCR "Beyond the proof - Credibility Assessment in EU Asylum Systems" stelt dat de individuele en contextuele omstandigheden in overweging moeten worden genomen bij het onderzoek van een asielaanvraag.

Er dient ook vermeld te worden dat aan iedere asielzoeker het voordeel van twijfel dient gegund te worden. Dit principe wordt door de UNHCR bevestigd: "After the applicant has made a genuine effort to substantiate his story there may still be a lack of evidence for some of his statements. [...] it is hardly possible for a refugee to "prove" every part of his case and indeed, if this were a requirement the majority of refugees would not be recognized. It is therefore frequently necessary to give the applicant the benefit of the doubt" (vrije vertaling: "Nadat de verzoeker een oprechte inspanning gedaan heeft om zijn verhaal aannemelijk te maken, kan er nog een gebrek aan bewijs zijn voor zijn verklaringen. [...] het is bijna niet mogelijk voor een vluchteling om elk element van zijn zaak te bewijzen en inderdaad, als dit een vereiste zou zijn, zou de meerderheid van de vluchtelingen niet erkend worden. Het is daarom vaak noodzakelijk om de verzoeker het voordeel van de twijfel te geven").

In de "Guide du UNCHR" valt te lezen: "des déclarations inexactes ne constituent pas en elles-mêmes une raison pour refuser le statut de réfugié et l'examineur a la responsabilité d'évaluer de telles déclarations à la lumière des diverses circonstances du cas" (vrije vertaling: "incorrecte verklaringen vormen op zich geen reden om het vluchtelingenstatuut te weigeren en de onderzoeker heeft de verantwoordelijkheid om dergelijke verklaringen te beoordelen rekening houdend met de omstandigheden van de zaak?").

28. Het EVRM verbiedt foltering (artikel 3) en discriminatie (artikel 14), garandeert het recht op vrijheid en veiligheid (artikel 5), het principe "geen straf zonder wet" (artikel 7), het recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst (artikel 9), het recht op vrije meningsuiting (artikel 10) en de vrijheid van vergadering en vereniging (artikel 11). Het EVRM heeft directe werking in de Belgische rechtsorde en België is gebonden door de plichten die uit dit Verdrag voortvloeien. België mag niemand terugsturen naar een land in geval hij daar een reëel risico loopt op schending van de rechten zoals bepaald in het EVRM.

b. Motivering schending

29. Het CGVS stelt dat de vervolgingsfeiten die aan de basis van de vrees van Verzoeker liggen niet geloofwaardig zijn. Verzoeker betwist dit.

30. Er kan Verzoeker ten eerste niet verweten worden dat hij tijdens het eerste gehoor bij DVZ de achtervolging niet vermeld heeft. Het is immers algemeen bekend dat dit gehoor zeer snel afgehandeld wordt. Verzoeker werd er aangemaand om snel zijn verhaal te doen en de Verzoeker heeft het CGVS hierover meegedeeld dat de interviewer hem niet heeft laten uitspreken (zie stuk 3, p. 19).

31. Het klopt niet dat het facebookaccount van Verzoeker afgesloten werd op de dag van het gehoor op het CGVS. Het account was al veel eerder afgesloten, namelijk sinds januari 2016. De laatste activiteit op zijn profielpagina dateert dan ook inderdaad van januari 2016 (zie stuk 5).

32. Het CGVS wijst op de aanwezigheid van twee facebookberichten die Verzoeker zou gepost hebben op de pagina van "UNCHR Malaysia" en "Iraq.Malaysia", waarin Verzoeker informeert over een asielaanvraag. Verzoeker heeft de protection officer hieromtrent meegedeeld dat hij niet verantwoordelijk is voor deze berichten en dat dit het werk moet zijn van een hacker.

Het GGVS hecht geen geloof aan het bestaan van de hacker. Verzoeker heeft getracht om hieromtrent bewijs te verzamelen, maar dit blijkt uiterst moeilijk... Men kan van Verzoeker op dit vlak niet het onmogelijke verwachten.

Het CGVS meent bovendien dat niemand een belang kan hebben bij een hacking en dat de verklaring van Verzoeker voor de berichten dan ook ongeloofwaardig is. Het is nochtans goed mogelijk dat iemand zich de identiteit van Verzoeker wou aanmeten om zelf ergens asiel aan te vragen en om zo de autoriteiten ervan te overtuigen dat hij een Irakees is, afkomstig uit Bagdad en dat hij dus bescherming verdient.

33. Wat de verklaringen van Verzoeker over zijn paspoort betreft: het vervallen paspoort, waarover Verzoeker helaas niet meer beschikt, had kunnen bewijzen dat hij in 2014 niet in Turkije geweest is, net doordat het geen stempels van Turkije bevat.

34. Het CGVS wijst erop dat Verzoeker geen documenten neerlegt m.b.t. het bestaan van een eigen tandartspraktijk. Verzoeker heeft een heleboel documenten neergelegd die verband houden met zijn tandartsactiviteiten in het algemeen. Hij beschikt inderdaad niet over documenten die betrekking hebben op zijn persoonlijke tandartspraktijk.

Op het moment dat Verzoeker naar zijn vernielde praktijk gaan kijken is, heeft hij inderdaad geen documenten m.b.t. die praktijk meegenomen. Hij had immers meer interesse voor het redden van zijn dure apparatuur. Bovendien waren de belangrijkste documenten, zoals zijn certificaat, kapot gescheurd, waardoor Verzoeker niet inzag waarom hij ze zou dienen mee te nemen. Het afsprakenboekje leek Verzoeker geen belangrijk document. Wat had verzoeker trouwens aan een dergelijk boekje als hij toch besloten had om zijn praktijk daar niet langer uit te baten?

35. Het CGVS ziet geen concrete reden waarom Verzoeker gevraagd zou zijn om zijn praktijk te sluiten. Nochtans meent Verzoeker dat hij hieromtrent toch een voldoende uitleg gegeven heeft, namelijk het feit dat hij zich kritisch opstelde t.a.v. de overheid. Het is bovendien zo dat in Irak vaak mensen bedreigd worden zonder duidelijke reden. Iedereen kan er het slachtoffer worden van willekeurige bedreigingen en geweld...

Het CGVS merkte in deze context ook nog op dat het niet logisch is dat zijn praktijk vernield werd nadat hij op 28 mei 2015 besloten had om zijn praktijk te sluiten en om niet te gaan werken. Verzoeker wenst hierover op te merken dat hij op dat moment nog niet besloten had om zijn praktijk definitief te sluiten. Hij was die vrijdag gewoonweg niet gaan werken uit schrik. Hij heeft pas na de vernieling besloten om zijn praktijk te sluiten en om ergens anders werk te zoeken. Zijn bedreigers konden op 28 mei 2015 vaststellen dat al de apparatuur en het materiaal van Verzoeker nog aanwezig waren in de praktijk.

36. Verzoeker beschikt inderdaad niet meer over de twee dreigbrieven die hij ontvangen heeft. Het CGVS verwijt hem dit. Verzoeker wenst er echter op te wijzen dat hij deze dreigbrieven gemakkelijk had kunnen vervalsen, maar dat hij dit niet gedaan heeft. Er kan bovendien volgens het UNCHR van een asielzoeker niet verwacht worden dat hij alles wat hij zegt ook zwart op wit bewijst.

37. De echtgenote van Verzoeker zou beweerd hebben dat de "operatie" van de schoonmoeder van Verzoeker plaatsgevonden heeft op zondag 31 mei 2015, terwijl Verzoeker het had over een "operatie" enkele dagen voordien. Deze afwijkende verklaringen zijn echter niet problematisch.

Het is zo dat de schoonmoeder dagelijks naar de dokter diende te gaan voor de verzorging van haar diabetische voet. Dus op zondag is de schoonmoeder effectief naar de dokter geweest en dit bezoek is waar de echtgenote van Verzoeker - die overigens veel minder medische kennis heeft dan Verzoeker - over sprak. Enkele dagen voordien had de schoonmoeder een daadwerkelijke operatie ondergaan. Het is deze operatie waar Verzoeker over sprak.

38. Er wordt door het CGVS ook gesteld dat de verklaringen over de achtervolging met de auto tegenstrijdig zijn doordat Verzoeker eerst verklaarde dat hij na de botsing met de auto van zijn achtervolgers nog even verder reed en dan pas is uitgestapt en weggerend is (zie stuk 3, p. 13), terwijl Verzoeker later zei dat hij na de botsing direct uitgestapt was en weggerend is (zie stuk 3, p. 20-21).

Verzoeker ziet hier echter geen tegenstrijdigheid. Het is toch logisch dat Verzoeker kort nog wat verder reed, namelijk tot op het moment dat de wagen stopte met roteren en dat hij dan pas uit de auto kon stappen... In die zin heeft Verzoeker eigenlijk geen twee verschillende versies over de achtervolging verteld.

39. In algemeen dient wat betreft de geloofwaardigheid van het verhaal van Verzoeker vermeld te worden, dat volgens het UNCHR incorrecte verklaringen op zich geen reden zijn om het vluchtelingenstatuut te weigeren en dat er dient rekening te worden gehouden met de omstandigheden van de zaak.

40. Uit het bovenstaande is duidelijk dat het CGVS volkomen onterecht het vluchtelingenstatuut aan Verzoeker geweigerd heeft en dat deze beslissing dan ook niet correct gemotiveerd werd.

41. Als gevolg van de weigering van de subsidiaire bescherming, wordt Verzoeker verplicht om naar zijn land terug te keren, wat een schending inhoudt van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM. België mag immers niemand terugsturen naar een land in geval hij daar een reëel risico loopt op schending van de rechten zoals bepaald in het EVRM.

Uit de gegevens aangehaald in dit verzoekschrift, de verklaringen van Verzoeker en het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de bovenvermelde artikelen van het EVRM geschonden worden in Irak, zowel t.a.v. Verzoeker, als t.a.v. de bevolking in het algemeen.

2. Weigering subsidiaire bescherming

a. Geschonden bepalingen

42. Verzoeker is van mening dat de beslissing van het CGVS in de mate dat hierin hem de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd wordt, een schending vormt van artikel 48/4 Vreemdelingenwet, artikel 62 Vreemdelingenwet, artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 EVRM.

43. Conform artikel 48/4 Vreemdelingenwet wordt subsidiaire bescherming toegekend aan "de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen Artikel 48/4, §2 Vreemdelingenwet voorziet drie situaties van ernstige schade, namelijk (a) doodstraf of executie, (b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst of (c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

44. Artikel 62 Vreemdelingenwet bepaalt dat alle administratieve beslissingen met redenen omkleed dienen te zijn.

Vervolgens leggen de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 het CGVS een formele motiveringsplicht op.

De motivering van het CGVS moet Verzoeker toelaten de redenen te begrijpen, zowel in feite als in rechte, van de beslissing die jegens hem wordt genomen. De motieven van de beslissing moeten voldoende draagkrachtig zijn. Indien de motieven geen steun vinden op bewijs, dan is er geen voldoende motivering.

45. Het EVRM verbiedt foltering (artikel 3) en discriminatie (artikel 14), garandeert het recht op vrijheid en veiligheid (artikel 5), het principe "geen straf zonder wet" (artikel 7), het recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst (artikel 9), het recht op vrije meningsuiting (artikel 10) en de vrijheid van vergadering en vereniging (artikel 11). Het EVRM heeft directe werking in de Belgische rechtsorde en België is gebonden door de plichten die uit dit Verdrag voortvloeien. België mag niemand terugsturen naar een land in geval hij daar een reëel risico loopt op schending van de rechten zoals bepaald in het EVRM.

b. Motivering schending

46. In casu bestaat er een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon van Verzoeker als gevolg van willekeurig geweld door een binnenlands gewapend conflict.

47. Het is overduidelijk dat er in de woonplaats van Verzoeker, Bagdad, een intern gewapend conflict aan de gang is. Er zijn verschillende gewapende groepen tegen elkaar aan het vechten, o.m. ISIS, sjiiitische milities en het leger. Er vinden terreuraanslagen, mishandelingen, ontvoeringen en moorden plaats. Het CGVS ontkent nergens in haar beslissing dat er een intern gewapend conflict aan de gang is.

48. Het CGVS meent echter dat de situatie, vandaag in Bagdad, niet van een dermate uitzonderlijke aard is opdat het willekeurige geweld ertoe zou leiden dat er gegronde redenen zouden bestaan om aan

te nemen dat de eenvoudige aanwezigheid in deze regio zou volstaan opdat er een reëel risico zou bestaan om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon, in de zin van het voornoemde artikel 48/4. §2 c) Vreemdelingenwet.

49. Hierna zal echter aangetoond worden dat er actueel in Bagdad wel een dermate graad van willekeurig geweld gaande is, waardoor de loutere aanwezigheid in dit gebied een ernstig gevaar vormt voor het leven van de burgers.

50. In de bestreden beslissing verklaart de CGVS ten eerste reeds zelf dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is.

51. De website "Iraq Body Count" geeft voor elke dag het aantal doden in de belangrijkste steden van Irak en de middelen die gebruikt werden om hen te doden (raketten, autobommen, schietpartijen, zelfgemaakte explosieven etc.).

Op de voornoemde website kunnen voldoende gegevens gevonden worden om te staven dat de laatste tijd de situatie in Bagdad sterk verslechterd is.

52. Uit de gegevens van de website blijkt eerst en vooral dat het aantal doden in Bagdad recent sterk toegenomen is:

Totaal aantal doden in Bagdad in juni mei en april 2016:

01/06/2016 t.e.m. 15/06/2016: 138 doden

Mei 2016: 462 doden

April 2016: 255 doden

In mei 2016 kende het aantal doden in Bagdad een triest hoogtepunt, toen zijn er immers 462 doden gevallen. In april 2016 was nog sprake van 255 doden, wat trouwens ook reeds een significant aantal is...

Als men het aantal doden in Bagdad in mei 2016 vergelijkt met het maandelijks aantal doden in Bagdad in 2015 (zie tabel hieronder), kan vastgesteld worden dat in geen enkele maand in 2015 meer doden gevallen zijn dan in mei 2016:

[Tabel]

Als men bovendien het jaarlijks verslag van "Iraq Body Count" voor het jaar 2015 leest, blijkt dat in vergelijking met het jaar 2013 en 2012, er in 2015 significant veel meer doden in Irak gevallen zijn en dat er enkel in 2014 meer doden gevallen zijn (zie tabel hieronder). Een belangrijk deel van die doden viel te betreuren in Bagdad (zie tabel hierboven).

[Tabel]

53. De website "Iraq Body Count" laat ons vervolgens ook toe om vast te stellen dat er werkelijk elke dag doden vallen in Irak. Elke dag opnieuw dienen de inwoners van Bagdad voor hun leven te vrezen. Zo vielen in juni 2016 elke dag gemiddeld 9 doden:

Overzicht van de dodelijke incidenten in Bagdad van 1 juni 2016 t.e.m. 15 juni 2016

15/06/2016: 10 doden door zelfgemaakte explosieven, 2 doden door geweerschoten

14/06/2016: 7 doden door zelfgemaakte explosieven

13/06/2016: 4 doden door zelfgemaakte explosieven, nog 3 verdere doden gevonden

12/06/2016: 7 doden door zelfgemaakte explosieven

11/06/2016: 5 doden door zelfgemaakte explosieven

10/06/2016: 7 doden door zelfgemaakte explosieven

09/06/2016: 21 doden door bomauto en zelfgemaakte explosieven

08/06/2016: 9 doden door zelfgemaakte explosieven

07/06/2016: 7 doden door zelfgemaakte explosieven, nog 2 verdere doden gevonden

06/06/2016: 10 doden door geweerschoten, nog 1 dode gevonden

05/06/2016: 10 doden door zelfgemaakte explosieven, nog 2 verdere doden gevonden

04/06/2016: 6 doden door zelfgemaakte explosieven, nog 1 dode gevonden

03/06/2016: 10 doden door zelfgemaakte explosieven

02/06/2016: 6 doden door zelfgemaakte explosieven en geweerschoten

01/06/2016: 6 doden door zelfgemaakte explosieven, nog 1 dode gevonden

54. De gerapporteerde incidenten zijn bovendien geregeld van ernstige aard, gelet op het aantal doden en de gebruikte middelen (bomauto's, zelfmoordaanslagen):

Overzicht van de ergste dodelijke incidenten in Bagdad van 1 juni 2016 t.e.m. 15 juni 2016:

09/06/2016: 21 doden door bomauto en zelfgemaakte explosieven

Overzicht van de ergste dodelijke incidenten in Bagdad in de maand mei 2016:

30/05/2016: 16 doden door bomauto, zelfgemaakte explosieven en geweerschoten
 17/05/2016: 92 doden door bomauto, zelfmoordaanslagen, explosieven
 11/05/2016: 98 doden door bomauto, zelfmoordaanslagen en explosieven
 08/05/2016: 11 doden door zelfmoordaanslag en zelfgemaakte explosieven, 1 verdere dode gevonden
 02/05/2016: 24 doden door bomauto en zelfgemaakte explosieven, 1 verdere dode gevonden
 Overzicht van de ergste dodelijke incidenten in Bagdad in de maand april 2016:
 30/04/2016: 24 doden door bomauto, zelfgemaakte explosieven en geweerschoten
 25/04/2016: 17 doden door zelfmoordaanslag en zelfgemaakte explosieven, nog 2 verdere doden gevonden
 23/04/2016: 15 doden door autobom, zelfgemaakte explosieven en geweerschoten, nog 6 verdere doden gevonden
 22/04/2016: 15 doden door zelfmoordaanslag en zelfgemaakte explosieven, nog 2 verdere doden gevonden
 Bagdad is een stad met een hoge bevolkingsdichtheid. Het is duidelijk dat wanneer een bom ontploft, dit dramatische gevolgen heeft voor iedereen die zich in de directe omgeving bevindt. Gezien de hoge bevolkingsdichtheid per vierkante kilometer, is de collaterale schade aanzienlijk.

55. Het reisadvies van de Belgische overheid voor Irak luidt trouwens momenteel:

"Ingevolge de interventie van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS/Daesh en de daaruit volgende verslechtering van de veiligheidssituatie in het noorden en het westen van Irak, worden alle reizen naar het land ten stelligste afgeraden. "(http://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/irak).

56. Het CGVS baseert zich voor de motivering van haar beslissing onder meer op de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 en op het advies "UNCHR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014.

Vermelde documenten houden echter geen rekening meer met de recentste ontwikkelingen in Bagdad vanaf april 2016, terwijl we hierboven net aangetoond hebben dat de laatste maanden het geweld in Bagdad sterk is toegenomen en er significant meer doden gevallen zijn.

Op het moment dat het CGVS haar beslissing nam, namelijk op 19 mei 2016, kon het CGVS al kennis hebben van de verslechterde situatie in Bagdad. Er hadden net een hele reeks bomaanslagen in Bagdad plaatsgevonden, waarbij zeer veel doden gevallen waren...

57. In juni 2015 was het CGVS nog van mening dat het willekeurig geweld in Bagdad zodanig was dat er een reëel risico bestond voor alle burgers op ernstige bedreigingen van het leven of de persoon. Momenteel is het CGVS niet meer die mening toegedaan. Het CGVS toont absoluut niet aan hoe de actuele situatie in Bagdad verschilt van die in de maand juni 2015. Integendeel, Verzoeker meent dat hij eerder in zijn verzoekschrift net aangetoond heeft dat de huidige situatie in Bagdad minstens zo ernstig is als de situatie in juni 2015...

58. Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de gekende veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen en dat de impact van het geweld niet van die aard is dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten.

Verzoeker betwist, zeker gelet op de recente ontwikkelingen in Bagdad, namelijk de explosie aan belangrijke dodelijke incidenten, ten stelligste bovenstaande bewering van het CGVS. Dit kan niet anders dan een zware impact hebben op het dagelijkse leven in Bagdad...

59. Uit het bovenstaande is duidelijk dat het CGVS volkomen onterecht de subsidiaire bescherming aan Verzoeker geweigerd heeft en dat deze beslissing dan ook niet correct gemotiveerd werd.

60. Als gevolg van de weigering van de subsidiaire bescherming, wordt Verzoeker verplicht om naar zijn land terug te keren, wat een schending inhoudt van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM. België mag immers niemand terugsturen naar een land in geval hij daar een reëel risico loopt op schending van de rechten zoals bepaald in het EVRM.

Uit de gegevens aangehaald in dit verzoekschrift, de verklaringen van Verzoeker en het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de bovenvermelde artikelen van het EVRM geschonden worden in Irak, zowel t.a.v. Verzoeker, als t.a.v. de bevolking in het algemeen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker de CGVS-gehoorverslagen en de afdruk van zijn facebook-pagina bij het verzoekschrift. Deze stukken bevinden zich al in het administratief dossier

(Landeninformatie, stuk 16, nr. 1; CGVS-gehoorverslag S., stuk 5a; CGVS-gehoorverslag B., stuk 5b) op het ogenblik van de bestreden beslissing.

2.1.3. In een aanvullende nota van 10 oktober 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016
- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016
- een nota "Irak – Vrijwillige terugkeer" van 24 juni 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.3. Verzoeker spreekt wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft op zeer algemene wijze de argumenten van de motivering van de bestreden beslissing tegen. Hij is van mening dat verzoeker zijn asielrelaas aannemelijk heeft gemaakt, maar beperkt zich tot de stelling dat (i) hem niet kan worden verweten dat hij de achtervolging in de CGVS-vragenlijst niet heeft vermeld, omdat het zeer snel moest gaan zoals hij ook heeft aangegeven in het CGVS-interview, dat (ii) zijn facebook-pagina sinds januari 2016 werd afgesloten en zijn laatste activiteit ook dateert van die periode, dat (iii) de berichten die het werk moeten zijn van een hacker moeilijk te bewijzen zijn, dat (iv) hij bevestigt dat hij zijn paspoort niet meer heeft, dat (v) hij bevestigt dat hij geen documenten heeft over zijn eigen tandartspraktijk, dat (vi) voldoende toelichting heeft gegeven omtrent de sluiting van zijn tandartspraktijk en dat zijn verklaringen over de vernieling van zijn praktijk logisch zijn, dat (vii) het ontbreken van de dreigbrieven kan worden gekaderd in het voordeel van de twijfel, dat (viii) voorgaande redenering ook opgaat voor de verklaringen over de operatie van zijn schoonmoeder en dat (ix) zijn verklaringen over de achtervolging geen tegenstrijdigheid bevatten.

De Commissaris-generaal heeft terecht gemotiveerd als volgt:

"De geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten die aan de basis van uw vrees zouden liggen wordt om te beginnen sterk ondermijnd doordat uit uw facebookposts blijkt dat u Irak reeds verlaten had in de periode waarin deze feiten zouden hebben plaatsgevonden.

U verklaart immers dat u Irak verliet op 03 juni 2015 naar aanleiding van bedreigingen tussen 27 mei 2015 en 31 mei 2015. Uit twee berichten gepost op 18 november 2014 vanuit Turkije vanaf uw facebook-account "Sadeer A Khalil" naar "UNHCR Malaysia" en "Iraq.Malaysia" blijkt echter dat u reeds in het najaar van 2014 niet meer in Irak was. In deze berichten geeft u aan dat u asiel hebt aangevraagd in Turkije en naar Maleisië wenst te vertrekken. U erkent zelf dat het om uw facebook-account gaat (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid tussen deze posts en uw verklaringen, zegt u dat dat [de post naar UNHCR Malaysia] niet van u is en dat u niet weet wie dat heeft gedaan (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). U denkt dat iemand misschien uw account heeft gehackt (gehoorverslag (verzoeker), p. 26). U zegt zelf dat u geen andere verklaringen hebt en dat u de facebook ook niet snapt (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). Uw vrouw verklaart ook "misschien heeft iemand zijn account gehackt, of misschien heeft hij haters" en "de foto is wel van mijn man maar hij heeft dat niet gepost" (gehoorverslag (echtgenote), p. 11). Het louter ontkennen dat u deze facebookposts hebt geschreven doet geen afbreuk aan de tegenstrijdigheid. Dat iemand uw account zou hebben gehackt is ook geen plausibele verklaring. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat iemand uw account zou hacken en zich eind 2014, dus voor uw vertrek uit Irak, als u zou voordoen met betrekking tot een poging om asiel aan te vragen in Maleisië. Een eventuele hacker zou hier geen enkel belang bij hebben. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheid, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de bedreigingen die u zou hebben ontvangen in Bagdad in mei 2015. Bovendien tasten ze uw algemene geloofwaardigheid zwaar aan.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat u op de dag van het gehoor uw facebookaccount hebt afgesloten. Vlak voor het gehoor was uw facebookaccount nog actief, en tijdens het gehoor werd u dan ook een open browser getoond met uw facebook-account. Tijdens het gehoor

(na de pauze en nog vóór u geconfronteerd bent met de posts die uw verklaringen tegenspreken) bleek uw facebookaccount echter plots gesloten te zijn. Op het moment dat uw facebookaccount aan u werd getoond, verklaart u zelf dat het niet kan dat er toegang is tot uw facebook-account, aangezien u deze gesloten hebt (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). De enige verklaring hiervoor is dat deze account is afgesloten op de ochtend van het gehoor zelf. Het lijkt erop dat u met het afsluiten van uw facebook-account op de dag van het gehoor doelbewust bepaalde zaken hebt proberen te verbergen van de Belgische asielinstanties.

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over uw paspoort. U verklaart eerst dat u illegaal naar Turkije bent gereisd, omdat uw paspoort reeds vervallen was (gehoorverslag (verzoeker), p. 14). Nadien, geconfronteerd met het feit dat u volgens uw facebookposts al in november 2014 in Turkije zat, verklaart u "spijtig dat ik mijn paspoort niet bij had, anders zou ik de stempels laten zien, dan kunt u weten wanneer ik Turkije bezocht" (gehoorverslag (verzoeker), p. 22). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat u het vervallen paspoort mee genomen had voor de registratie van uw huwelijk, dat het gaat om stempels van andere landen, en dat u nog nooit eerder in Turkije was geweest (gehoorverslag (verzoeker), p. 23). Deze verklaringen doen geen afbreuk aan de voornoemde tegenstrijdigheid. Zij verklaren helemaal niet waarom u spreekt van een paspoort dat zou bewijzen wanneer u in Turkije was. Deze tegenstrijdigheid met betrekking tot uw paspoort ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid verder.

Hoewel de ongeloofwaardigheid van de aangehaalde vervolgingsfeiten uit het voorgaande al voldoende blijkt, kan er nog op worden gewezen dat uw verklaringen betreffende deze feiten en hun context, op zich evenmin aannemelijk zijn.

Hoewel u tal van documenten neerlegt betreffende uw identiteit, studies en beroep legt u geen enkel document neer dat de aangehaalde vervolgingsfeiten kan staven.

U legt geen enkel document neer dat het bestaan van uw eigen tandartspraktijk in Sadr City staakt. Nochtans is net deze praktijk een centraal element in uw asielrelaas. U legt wel een document neer dat bevestigt dat uw werkzaam was in het medisch centrum nr. 8 in Sadr City, uw tandartsdiploma, een badge van de Iraqi Dental Organisation en een aanbevelingsbrief van de Iraqi Dental Association. Het feit dat u tandarts bent en werkzaam was in Sadr City wordt echter niet in twijfel getrokken. Gezien u talloze documenten met betrekking tot uw beroep als tandarts hebt kunnen neerleggen is het vreemd dat u geen enkel document met betrekking tot uw eigen praktijk neerlegt. U verklaart hier geen documenten meer van te bezitten (gehoorverslag (verzoeker), p. 24), maar hebt hier geen goede verklaring voor. Ten eerste is het weinig plausibel dat er geen documenten meer van een eigen praktijk zouden bestaan, aangezien er voor het openen van een eigen tandartspraktijk toch wel serieuze stappen moeten ondernomen worden. U verklaart bovendien nog in zeer regelmatig contact te zijn met uw ouders en uw schoonfamilie (gehoorverslag (verzoeker), p. 10), die indien er documenten waren deze gemakkelijk naar u zouden kunnen opsturen. U verklaart bijvoorbeeld zelf dat ze een kopie van de woonkaart zouden kunnen opsturen via Viber (gehoorverslag (verzoeker), p. 25). U slaagt er dus niet in uw verklaringen over het bezitten van uw eigen tandartspraktijk aannemelijk te maken op basis van documenten, terwijl in uw situatie redelijkerwijs kan verwacht worden dat u toch aan enige documentatie met betrekking tot de praktijk zou kunnen geraken.

Bovendien legt u met betrekking tot de documenten van uw tandartspraktijk tegenstrijdige verklaringen af. Eerst verklaart u, geconfronteerd met het feit dat het raar is dat u vlak na de vernieling naar de praktijk bent gaan kijken, dat daar "geld en andere belangrijke spullen" lagen. Nadien verklaart u dat u niets hebt meegenomen uit de praktijk. U zegt wel dat daar een afsprakenboekje en uw certificaat van de orde der tandartsen lag. Gevraagd naar de reden waarom u deze documenten niet hebt meegenomen, verklaart u dat het certificaat al gescheurd was (gehoorverslag (verzoeker), p. 18) en met betrekking tot het afsprakenboekje zag u geen reden om het mee te nemen (gehoorverslag (verzoeker), p. 26). Het is niet logisch dat het risico zou nemen om naar de praktijk te gaan, vlak nadat deze vernield is en u de dag voordien al uit angst het huis niet had verlaten (gehoorverslag (verzoeker), p. 17), omdat er belangrijke zaken liggen, maar dat u dan uiteindelijk niets zou meenemen. U heeft dus geen goede verklaring waarom u geen enkel stuk heeft gerecupereerd uit uw praktijk. Bovendien is het niet aannemelijk dat er geen enkel ander document in de praktijk aanwezig was behalve het certificaat en het afsprakenboekje.

U verklaart de twee dreigbrieven die u hebt ontvangen te hebben verloren (gehoorverslag (verzoeker), p. 15 en p. 18). Gevraagd naar hoe u de eerste dreigbrief hebt verloren blijft u vrij vaag; u verklaart dat u deze naar huis hebt meegenomen en dan niet meer gevonden, en dat waarschijnlijk iemand deze heeft weggegooid tijdens het schoonmaken (gehoorverslag (verzoeker), p. 15). Over de tweede dreigbrief verklaart u dat u deze op dezelfde manier bent verloren (gehoorverslag (verzoeker), p. 18). Het is echter weinig plausibel dat op zeer korte tijd u tweemaal een dreigbrief thuis ergens zou misplaatsen en dat iemand anders deze achteloos zou weggooid. Uw verklaringen over het niet meer bezitten van deze

dreigbrieven zijn dus niet geloofwaardig en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de bedreigingen die u zou hebben ontvangen verder.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat het geheel van uw verklaringen met betrekking tot de vervolging die u hebt ondergaan dermate onwaarschijnlijk is dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Ten eerste geeft u geen concrete reden waarom uw bedreigers van u verlangen dat u de praktijk zou sluiten. U geeft aan dat u omwille van het feit dat ze een blauwe nummerplaat hadden vermoed dat ze van de overheid zijn (gehoorverslag (verzoeker), p. 15, 16, 17) en dat de reden waarom u geviseerd bent waarschijnlijk is dat u een grote mond hebt en regelmatig zei dat de regering corrupt was (gehoorverslag (verzoeker), p. 15). Uw vrouw verklaart ook dat uw probleem was dat u een grote mond had en uw mening uitte (gehoorverslag (echtgenote), p. 5). Deze uitleg is vaag en verklaart niet waarom ze van u zouden eisen dat u uw praktijk sluit, en zelfs wanneer u dat effectief doet, uw praktijk zouden vernielen én een aanslag op uw leven zouden plegen. U geeft ook geen concrete aanleiding waarom de bedreigingen zijn begonnen en zo snel zijn geëscaleerd. U haalt geen enkel probleem aan dat u vóór 27 mei 2015 zou hebben ondervonden. Het geheel aan vervolgingsfeiten mist dus coherentie en plausibiliteit waardoor de geloofwaardigheid ervan nog verder wordt verlaagd.

Bovendien is de opeenvolging van feiten weinig logisch. U krijgt op 27 mei 2015 een dreigbrief waarin men u vraagt uw praktijk te sluiten, op 28 mei 2015 besluit u uw praktijk te sluiten en u gaat niet meer werken (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Toch wordt uw praktijk op 29 mei 2015 vernield en krijgt u weer een dreigbrief waarin men zegt dat het een laatste waarschuwing is. Op 30 mei 2015 gaat u weer niet werken (gehoorverslag (verzoeker), p. 13, 27, gehoorverslag (echtgenote), p. 13). Toch wordt u de dag nadien op agressieve wijze aangereden door onbekenden en vreest u voor uw leven (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Het hoofddoel van uw bedreigers was dat u uw praktijk zou sluiten. Het is dan ook erg vreemd dat wanneer u dit doet, toch nogmaals bedreigd wordt, u dan nog steeds de eisen van de bedreigers inwilligt, en dat er dan toch nog een aanslag op uw leven zou gebeuren. U had immers reeds van in het begin de eisen van uw bedreigers ingewilligd, en toch bleven zij op een zeer korte periode u op steeds agressievere wijze belagen. Er is geen enkele reden waarom uw vervolgers zouden proberen u fysiek kwaad te doen, wanneer u reeds uw praktijk hebt verlaten. Deze opeenvolging van feiten bezit geen inherente logica en is daardoor niet aannemelijk.

Daarenboven zijn uw verklaringen over de afzonderlijke vervolgingsfeiten dermate tegenstrijdig en onwaarschijnlijk dat er ook individueel geen geloof kan worden gehecht.

Zo verklaart u meteen naar de praktijk te zijn gegaan nadat uw van uw buurman had gehoord dat deze vernield was (gehoorverslag (verzoeker), p. 17, gehoorverslag (echtgenote), p. 12). Dit is vreemd aangezien u verklaart de dag voordien geen voet buiten het huis te hebben gezet uit angst (gehoorverslag (verzoeker), p. 16, gehoorverslag (echtgenote), p. 12). Het is weinig plausibel dat u, indien u zo angstig was, u toch gewoon naar uw praktijk zou gaan vlak nadat uw belagers zijn vertrokken. Geconfronteerd met deze incoherentie stelt u dat u de apparatuur zou zien en dat er geld en andere belangrijke spullen lagen (gehoorverslag (verzoeker), p. 17). Zoals eerder vermeld, is het erg vreemd dat u als dat uw motief was, u dan uiteindelijk niets hebt meegenomen uit de kliniek. Uw vrouw verklaart dat u zou zien wat met er met uw praktijk gebeurd was (gehoorverslag (echtgenote), p.12). Dit verklaart echter ook niet waarom u de dag na het ontvangen van een dreigbrief te bang was om buiten te komen, en de dag nadien, toen er ergere feiten gebeurd waren, wel meteen naar de praktijk ging. Bijgevolg zijn deze verklaringen niet afdoende om deze onlogische opvolging van feiten te verklaren en tasten ze de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vernieling van de kliniek aan.

Het is ook erg vreemd dat u de achtervolging op 31 mei 2015 niet hebt vermeld in de vragenlijst van het CGVS op 25 november 2015. U verklaart in het begin van het gehoor wel dat het eerste interview goed was verlopen en dat u de hoofdpunten hebt verteld (gehoorverslag (verzoeker), p. 2). Nochtans verklaart u zelf dat de achtervolging, die u toen niet hebt aangehaald, de concrete aanleiding was voor uw vertrek uit Irak (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Geconfronteerd met het feit dat u dit essentieel feit niet hebt verteld tijdens uw eerste interview, verklaart u dat de interviewer u niet liet uitspreken (gehoorverslag (verzoeker), p. 19). Deze uitleg strookt niet met uw eerdere verklaring dat u de hoofdpunten toen wel had kunnen vertellen. Deze tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaringen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas.

U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de achtervolging. Eerst verklaart u dat uw belagers tegen u botsten, dat uw auto roteerde en dat u verder gereden bent. Nadien hebt u hard geremd en bent u uit de auto gesprongen (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Later in het gehoor verklaart u dat u vlak na de botsing en het roteren van uw wagen bent uitgestapt en weggelopen. U zegt "ik hoorde de auto remmen tijdens de rotatie, op dat moment stapte ik uit en liep ik weg" (gehoorverslag (verzoeker), p. 20-21). Plots laat u het deel weg waarin u verder reed na de rotatie van uw auto en hard remde. U legt dus met betrekking tot het moment dat u bent weggelopen opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen af. Bovendien is het niet logisch dat u uit uw wagen zou springen en weglopen terwijl u

belaagd wordt door mannen in een auto die net op u gebotst is. Deze mannen bevonden zich niet veraf en u was te voet veel kwetsbaarder dan in de wagen. Geconfronteerd met het feit dat het onwaarschijnlijk is dat u dit zou doen verklaart u dat dit waar is en dat u dit zichzelf ook verwijt, maar dat u te bang was (gehoorverslag (verzoeker), p. 20). Deze uitleg is niet afdoende om deze weinig plausibele gang van zaken te verklaren.

Ook verklaart u eerst dat u niet kon bepalen hoeveel mannen er in de wagen zaten die u achtervolgde (gehoorverslag (verzoeker), p. 13). Nadien zegt u dat het drie mannen waren. U corrigeert zichzelf nadien wel, en zegt dat u het eigenlijk niet goed kon zien (gehoorverslag (verzoeker), p. 20). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat u het echt niet kon bepalen (gehoorverslag (verzoeker), p. 20). Deze uitleg is niet afdoende om te verklaren waarom u plots over drie mannen sprak.

Met betrekking tot de achtervolging is het daarenboven weinig aannemelijk dat u op zondag het huis verliet om een medicijn voor uw schoonmoeder te gaan halen. Ten eerste verklaren u en uw vrouw dat u op zaterdag te bang was om het huis te verlaten (gehoorverslag (verzoeker), p. 27, gehoorverslag (echtgenote), p.13). Het is bijgevolg vreemd dat u op zondag dan toch het huis zou verlaten. U verklaart in verband hiermee dat uw schoonmoeder het medicijn nodig had omdat ze op zaterdag, of enkele dagen vóór die zondag 31 mei 2015, geopereerd was en anders in septische shock kon gaan (gehoorverslag (verzoeker), p. 27). Uw vrouw verklaart echter dat uw schoonmoeder op de dag zelf was geopereerd, met name die zondag zelf (gehoorverslag (echtgenote), p. 14). Met betrekking tot evenementen op de dag van de aanleiding voor uw vertrek uit Irak zijn de verklaringen van u en uw vrouw dus tegenstrijdig. Bovenstaande tegenstrijdigheden met betrekking tot de dag van de achtervolging en de achtervolging ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

Aangezien uit uw facebookposts blijkt dat u niet in Irak aanwezig was op het moment van de aangehaalde vervolgingsfeiten, uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd wordt door het afsluiten van uw facebook-account op de dag van het gehoor en uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw paspoort, u geen enkel document neerlegt dat uw verklaringen omtrent de aangehaalde vervolgingsfeiten staft, en uw verklaringen met betrekking tot de ondergane vervolging zeer onwaarschijnlijk zijn, kan er geen geloof worden gehecht aan deze vervolgingsfeiten. Deze feiten kunnen bijgevolg geen basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten (nationaliteitsbewijs, identiteitskaart, kieskaart en trouwboekje van u en uw vrouw) wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Ze bevatten immers informatie die niet in twijfel wordt getrokken maar die de aangehaalde feiten niet ondersteunt."

De loutere beweringen van verzoeker volstaan niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen, nu hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt aan de hand van geloofwaardige verklaringen. Verzoeker beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn verklaringen, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt.

De aangehaalde motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 16, nr. 2) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke

situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. In casu is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, NA / Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, J.H. / Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt.

Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om

aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde

lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Zo wordt ook in de meest actuele COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016 (zie pagina's 10, 16, 19 en 54 en 55) en de COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 juni 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016 (zie pagina's 5, 6, 7, 11 en 12) van de gegevens van iraqbodycount.org. Waar verzoeker verwijst naar een reisadvies van de Federale Overheid Buitenlandse zaken, dat bestemd is voor reislustige Belgen, merkt de Raad op dat dit geen richtlijn is voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Ook de kritiek op een voorgehouden beleidswijziging ten opzichte van juni 2015 is niet relevant, aangezien na een zorgvuldig en individueel onderzoek blijkt dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Tot slot wenst de Raad te benadrukken dat een zogenaamde beleidslijn geen juridisch bindende kracht heeft.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt in fine van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal."

2.2. Voormelde motivering geldt ook voor verzoekster.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende oktober tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP